

מלכים א, יז: יז-כד

יז ויהי, אחר הדברים האלה, חלה, בן-האשה בעלת הבית; ויהי חליו חזק מאד, עד אשר לא-
נותרה-בו נשמה. יח ותאמר, אל-אלהו, מה-לי ולך, איש האלהים: באת אלי להזכיר את-עוני,
ולקמית את-בני. יט ויאמר אליה, תני-לי את-בגדך; ויסקחהו מחיקה, ויעלהו אל-העליה אשר-הוא
ישב שם, וישכבהו, על-מטתו. כ ויקרא אל-יהוה, ויאמר: יהוה אלהי--הגם על-האלמנה אשר-
אני מתגורר עמה הרעות, לקמית את-בנה. כא ויתמדד על-היגד שלש פעמים, ויקרא אל-יהוה
ויאמר: יהוה אלהי, תשב נא נפש-היגד הזה על-קרבו. כב וישמע יהוה, בקול אליהו; ותשב נפש-
היגד על-קרבו, ויחי. כג ויסקח אליהו את-היגד, וירדהו מן-העליה הביתה, ויתנהו, לאמו; ויאמר,
אליהו, ראי, חי בגדך. כד ותאמר האשה, אל-אלהו, עתה זה ידעתי, כי איש אלהים אתה; ודבר-
יהוה בפניך, אמת.